

UCZELNIA MEDYCZNA
im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie

Pałac Lubomirskich
00-136 Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 10
tel. sekr. (+48) 22 703 43 86

REKTOR: *prof. dr hab. n.med. Krzysztof J. Filipiak, FESC*

prof. dr hab. n. med. Krzysztof J. Filipiak, FESC
Instytut Nauk Klinicznych UM MSC
Warszawa

Warszawa, 30 listopada 2022 roku

**Recenzja osiągnięć dra n. o zdr. Michała Feliksa Czapl
w związku z postępowaniem w sprawie nadania Mu
stopnia dra hab. n. medycznych i n. o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu**

Przedstawioną poniżej ocenę przeprowadzono na podstawie dostarczonych recenzentowi następujących materiałów: (1) autoreferatu z załącznikami, w tym wyjątkowo starannie opracowanego autoreferatu merytorycznego w zakresie dzieła habilitacyjnego ze spisem 93 pozycji literatury, (2) wykazu opublikowanych przez Habilitanta prac naukowych wraz z analizą bibliometryczną, (3) kopii publikacji stanowiących wskazane przez Habilitanta osiągnięcie naukowe wraz z oświadczeniami współautorów, (4) własnej wiedzy eksperckiej w zakresie tematyki badawczej ujętej w zestawieniu dorobku i osiągnięciach Habilitanta.

Ocena formalna

Otrzymane przeze mnie materiały zostały przygotowane prawidłowo i według mojej oceny spełniają wymogi formalne określone w Ustawie z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455, z późn. zm.), a także art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2019 roku (Dz. U. z 2020 poz. 85 z późn. zmianami). Zostałem prawidłowo poinformowany o powołaniu w skład komisji habilitacyjnej jako recenzent (informacja wraz z kopią materiałów przekazana pocztą dotarła do adresata **14.11.2022 roku**).

Ocena merytoryczna

Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe, dr Michał F. Czapla wskazał cykl czterech publikacji naukowych o wspólnym tytule: „*Wpływ stanu odżywienia na przeżycie i długość hospitalizacji u pacjentów w stanie zagrożenia życia i zdrowia*”. We wszystkich tych publikacjach oryginalnych, Habilitant jest pierwszym autorem, wszystkie ukazały się na przełomie 2020-2022 roku, a więc 2-4 lata od uzyskania stopnia doktora nauk o zdrowiu, co świadczy o bardzo szybkim przyroście dorobku naukowego i rokuje dalsze, również szybkie awanse naukowe. Sumaryczny IF tych publikacji to **20.537**, a punktacja **MEiN 560 pkt.** Pomimo, iż pochodzą głównie z 2021-22 roku, w chwili składania dokumentacji habilitacyjnej były już kilkanaście razy cytowane.

Po uważnej lekturze tych publikacji szczególnie doceniam, że:

- Autor podjął się nowoczesnej oceny stanu odżywienia na przeżycie i długość hospitalizacji w trzech podstawowych schorzeniach kardiologicznych: zespołach wieńcowych, niewydolności serca, nadciśnieniu tętniczym oraz wśród chorych hospitalizowanych w oddziałach intensywnej opieki zakażonych wirusem SARS-CoV-2.
- Wykazano w grupie pacjentów w ostrych zespołach wieńcowych (OZW), że najlepszą przeżywalność miały osoby z otyłością, gorszą te z nadwagą, jeszcze gorszą te z prawidłowym BMI, a najgorszą te z niedowagą. Taki wzorzec wpływu stanu odżywienia na rokowanie zwany „paradoksem otyłości” znany był wcześniej w grupie pacjentów z niewydolnością serca, a słabiej udokumentowany w pracach kardiologicznych dotyczących OZW
- W grupie pacjentów z niewydolnością serca opisano i udokumentowano nie tylko „paradoks otyłości”, ale również „paradoks lipidowy” (lepiej znany w literaturze przedmiotu w modelu przewlekłej choroby nerek), co dobrze tłumaczy dlaczego pacjenci z przewlekłą niewydolnością serca, zwłaszcza nieniedokrwienną są jedną z ostatnich grup wielkich chorób kardiologicznych, gdzie nie ma wskazań do rutynowego stosowania inhibitorów reduktazy HMG-CoA (statyn).
- W grupie pacjentów z nadciśnieniem tętniczym – stosunkowo najłagodniejszą i trwającą dziesięciolecia patologią sercowo-naczyniową, zaobserwowano klasyczny model „krzywej U”, w którym zarówno niedowaga (BMI<18,5), jak i otyłość (BMI>30) zwiększały czas hospitalizacji.

- W obserwacji 286 krytycznie chorych pacjentów z COVID-19, wentylowanych mechanicznie i hospitalizowanych w oddziale intensywnej opieki kardiologicznej, wykazano z kolei, że nadwaga zwiększała ryzyko zgonu, podobnie jak wiek i niektóre parametry laboratoryjne.

W bardzo eleganckim i dobrze dobranym cyklu badań (co nie jest regułą w recenzowanych habilitacyjnych „składankach” publikacyjnych), Habilitant udowodnił zatem, że stan odżywienia jest związany z rokowaniem i długością pobytu w szpitalu u pacjentów z zespołami wieńcowymi, niewydolnością serca i nadciśnieniem tętniczym, ma również wpływ na zwiększoną śmiertelność i przedłużoną hospitalizację w oddziałach intensywnej opieki u pacjentów z COVID-19. Wyższe wyniki wskaźnika ryzyka żywieniowego (ang. Nutrition Risk Score) NRS ≥ 3 wskazywały pacjentów o gorszym rokowaniu, co może implikować wnioski o ich niedocenieniu przez aktualne wytyczne postępowania w podstawowych jednostkach kardiologicznych. To być może jedna z najciekawszych, oryginalnych obserwacji tego dzieła habilitacyjnego.

Istotą dzieła habilitacyjnego jest zatem wskazanie, co znakomicie opisał Habilitant w autoreferacie, że:

- Prawidłowa ocena stanu odżywienia w badanych grupach pacjentów jest szczególnie ważna i może implikować potrzebę wczesnego wdrożenia leczenia żywieniowego w omawianych grupach, prowadząc tym samym do potencjalnego zmniejszenia powikłań, ograniczenia ponownych hospitalizacji, a może nawet zgonu.
- Skoordynowane procedury z zakresu kompleksowej oceny, monitoringu i interwencji żywieniowej powinny stanowić element prawidłowej organizacji opieki zdrowotnej (a nie stanowią takiego elementu w Polsce według mojej opinii)
- Brak jest umiejscowienia takich procedur w zakresie algorytmu postępowania w prewencji wtórnej

W ograniczeniach pracy wymienianych przez Habilitanta, wspomina On o niewielkiej liczebności badanych populacji. Badanie prowadzono odpowiednio w grupie: 1623, 1056, 586 oraz 286 chorych w czterech opublikowanych pracach. Daje to łącznie 3551 chorych włączonych do badań. Doceniam skromność Habilitanta, ale życzylbym wszystkim habilitacjom w Polsce realizacji celów badawczych na takim materiale. Oczywiście można się zastanawiać nad esktrapolacją wyników tej pracy na 150 tysięcy corocznych nowych ostrych zespołów wieńcowych w Polsce, grupę 1,2 miliona osób z niewydolnością serca

skurczową czy 12 milionów osób z nadciśnieniem tętniczym w naszym kraju, ale **nie mam wątpliwości, że prace przedstawione przez Habilitanta są najważniejszym i najświeższym w Polsce raportem w zakresie tej tematyki. Nie mam wątpliwości, że oceniając to postępowanie tylko z punktu widzenia samego dzieła habilitacyjnego – 4 prac włączonych do cyklu - osiągnięcie spełnia wymogi ustawowe, jest na wskroś oryginalne, nowoczesne i niesie za sobą ważne implikacje praktyczne dla systemu ochrony zdrowia w naszym kraju.**

Ocena aktywności naukowej

Analiza bibliometryczna

Według analizy bibliometrycznej sporządzonej w dniu 30.05.2023 roku przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, dorobek naukowy dra med. Michała Czapli opisany został następująco: **łącznie IF** wyliczono na **71,971**, w tym **51,424** dla prac bez cyklu wchodzącego w skład dzieła habilitacyjnego. To równocześnie **łącznie punktacja MNIŚzW** wynosząca **2339 pkt.**, z tego **1779 pkt.** bez uwzględnienia cyklu habilitacyjnego. Zwraca uwagę bardzo istotny wzrost działalności naukowej po doktoracie obronionym w 2018 roku: 29 pkt przed doktoratem i 2310 pkt po doktoracie oraz analogicznie 0 pkt. IF przed doktoratem i 71,971 pkt. IF po nim. Oznacza to, że spełniono również ustawowy warunek istotnego poszerzenia dorobku po uzyskaniu poprzedniego stopnia naukowego.

Cytowania według bazy **WoS** wynosiły w dniu 30.05.2022 roku **20**, ale pamiętajmy, że mowa o Osobie zaledwie 4 lata po doktoracie, z większością ważnych, cytowalnych prac z ostatnich 48 miesięcy. To również tłumaczy nam (krótki tzw. czas ekspozycji na rynku publikacji medycznych) stosunkowo niski **indeks Hirscha** w bazie WoS określony na **3**. Jestem przekonany, że wzrośnie od kilkukrotnie w chwili, gdy Habilitant ubiegać się będzie o nadanie tytułu profesora nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Dynamika przyrostu cytowań, czas ekspozycji, zainteresowanie tymi ważnymi dla zdrowia publicznego publikacjami pozwalają mi sformułować taką ocenę.

W skład dorobku na dzień 30.05.2022 wchodzi:

- Przed doktoratem:
 - 3 rozdziały w monografiach naukowych
 - 1 praca oryginalna pełnotekstowa bez IF
 - 4 prace poglądowe pełnotekstowe bez IF
- Po doktoracie:
 - 1 rozdział w monografiach naukowych

- 1 własna monografia współredagowana (wspominam o niej na końcu tej recenzji)
- 17 pełnotekstowych prac oryginalnych z IF
- 1 pełnotekstowa praca oryginalna bez IF
- 1 praca poglądowa z IF
- 2 prace poglądowe bez IF

Na dzień sporządzania niniejszej recenzji (30.11.2022) dorobek naukowy Habilitanta w bazie PubMed MEDLINE, po wpisaniu hasła kluczowego „Czapla M” obejmuje blisko 30 rekordów, włączając w to prace najnowsze, opublikowane już po złożeniu wniosku habilitacyjnego, nie będące zatem przedmiotem niniejszej analizy, ale warte odnotowania, bo ukazujące się w bardzo prestiżowych pismach:

- The how and why of assessing frailty syndrome in cardiac surgery. Wleklik M, **Czapla M**, Denfeld Q, Przybylski R, Reczuch K, Uchmanowicz I. Adv Clin Exp Med. 2022 Oct;31(10):1061-1064.

- Nurses' Quality of Life and Healthy Behaviors. Orszulak N, Kubiak K, Kowal A, **Czapla M**, Uchmanowicz I. Int J Environ Res Public Health. 2022 Oct 9;19(19):12927.

Podsumowując i oceniając dorobek naukowy jedynie bibliometrycznie należy stwierdzić, że dotychczasowa, 12-letnia działalność naukowa dra Michała F. Czapli (licząc od ukończenia studiów) lub 4-letnia istotna działalność publikacyjna (licząc od obrony doktoratu) świadczy o bardzo dużej dynamice naukowej, zbudowaniu własnego warsztatu, nawiązaniu współpracy krajowej i zagranicznej i bardzo dobrze rokuje na przyszłość. Dorobek naukowy, w sensie bibliometrycznym jest wystarczająco udokumentowany. Moja ocena tego dorobku bibliometrycznego jest zatem bardzo pozytywna, zwłaszcza biorąc pod uwagę drogę naukową, jaką przeszedł Habilitant – od ratownika medycznego, specjalisty zdrowia publicznego, dietetyka do nauczyciela akademickiego i uznanego eksperta w zakresie zdrowia publicznego w Polsce.

Podsumowując, nie tylko ocena samego dzieła habilitacyjnego, ale również dorobek naukowy wystarczający jest na tym etapie do uzyskania stopnia doktora habilitowanego zwłaszcza w dyscyplinie nauki o zdrowiu, a więc dyscyplinie z średnio ujmując mniejszymi parametrami bibliometrycznymi i indeksami cytowań w stosunku do nauk medycznych.

Analiza merytoryczna

Dorobek naukowy Habilitanta poza dziełem habilitacyjnym koncentruje się na kilka nurtach badawczych, taki jak:

- Ocena czynników wpływających na przeżycie pacjentów w opiece przedszpitalnej oraz ocena postępowania zespołów ratownictwa medycznego w wybranych stanach zagrożenia zdrowia i życia (badania opublikowane m.in. dwukrotnie w BMC Cardiovasc Disord 2020, IF=2,298 x 2 = 4,396)
- Ocena zastosowania skal i protokołów oceny bólu u wymienionych powyżej pacjentów (J Clin Med. 2021 IF=4,242 – pismo przekroczyło już wartość IF >5,0 co warto odnotować w segmencie pism sercowo-naczyniowych, bo żadne polskie pismo kardiologiczne nadal nie należy do tej grupy)
- Analizy psychometryczne oraz procedury walidacji i adaptacji międzykulturowej narzędzi badawczych (dwukrotnie w Int J Environ Res Public Health 2021; IF 3,390 x 2 = 6,78)

Na osobne podkreślenie zasługuje współpraca naukowa Habilitanta, w tym międzynarodowa, oczekiwana od przyszłych samodzielnych pracowników naukowych. To m.in. współpraca z brytyjskim ośrodkiem, University of London oraz hiszpańskim ośrodkiem Universidad de La Rioja, Logorono, przekładająca się na liczne, realne, wysokoimpaktowane publikacje.

Podsumowując, analiza merytoryczna dorobku naukowego Habilitanta poza cyklem habilitacyjnym, wskazuje na kilkuwątkowy rozwój po uzyskaniu doktoratu. Oceniając ten dorobek merytorycznie stwierdzam, że Habilitant osiągnął wystarczającą samodzielność naukową, której ukoronowaniem będzie stopień dra habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego oraz współpracy naukowej

Dr Michał Feliks Czapla jest wszechstronnie wykształconym pracownikiem medycznym, a ścieżka jego dotychczasowych osiągnięć i profilu wykształcenia może stanowić wzór dla wielu osób działających w polskiej medycynie, a niebędących lekarzami.

Licencjat z ratownictwa medycznego (AM we Wrocławiu 2008), magisterium z dietetyki (WSBiNoZ, Łódź, 2020), magisterium międzynarodowe z zarządzania instytucjami opieki zdrowotnej i społecznej (UE we Wrocławiu /

Uniwersytet w Paryżu, 2010) i wreszcie doktorat z nauk o zdrowiu (UM we Wrocławiu, 2018) obroniony pod opieką uznanych w Polsce autorytetów ratownictwa medycznego, dopełniają tego wszechstronnego profilu zawodowego. Doktorat dotyczył zresztą zagadnień transportu medycznego pacjentów z ostrymi zespołami wieńcowymi, co jako kardiolog doceniam szczególnie w aspekcie kontynuacji zainteresowań naukowych w ocenianym postępowaniu habilitacyjnym.

Ścieżka zawodowa dra Czapli również budzi respekt, a skumulowane doświadczenia niewątpliwie przekładają się na tak perfekcyjnie zaplanowane i realizowane zadania badawcze. W latach 2008-2011 dr Czapla był ratownikiem medycznym, w latach 2010-2015 realizował się w innych zawodach medycznych, poznając praktyczne aspekty zarządzania w systemie ochrony zdrowia, w latach 2016-2022 ponownie pełnił funkcję ratownika medycznego w Klinicznym Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii Dziecięcej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego im. Jana Mikulicza Radeckiego we Wrocławiu, od 2018 roku pracuje jako dietetyk, związawszy się od kilku lat z grupą naukową Instytutu Chorób Serca UM we Wrocławiu współorganizowaną przez badacza klasy europejskiej – prof. Izabellę Uchmanowicz.

Dr Czapla ma też własne doświadczenie dydaktyczne niezbędne do pracy samodzielnego pracownika naukowego, którym to, a nie mam co do tego żadnych wątpliwości, za chwilę będzie. W latach 2016-20 był nauczycielem akademickim w Wyższej Szkole Rehabilitacji w Warszawie, w latach 2015-2016 współpracował z Zakładem Organizacji i Zarządzania Katedry Zdrowia Publicznego wrocławskiej uczelni medycznej, w latach 2016-2017 był asystentem Katedry Medycyny Ratunkowej wrocławskiej uczelni medycznej, w latach 2017-2021 asystentem Zakładu Organizacji i Zarządzania Katedry Zdrowia Publicznego, a od 2021 roku jest adiunktem Katedry Ratownictwa Medycznego UM im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. Można pogratulować władzom UM we Wrocławiu konsekwentnego budowania naukowych zespołów ratownictwa medycznego, ułatwiania ścieżki rozwoju naukowego ratownikom medycznym, co nie jest regułą w innych polskich medycznych uczelniach, gdzie osoby takie odchodzą z macierzystych ośrodków, a nawet – zdarza się – wymaga się wykształcenia lekarskiego do kierowania zakładem ratownictwa medycznego w uczelni medycznej, nie dopuszczając do konkursu samodzielnych pracowników nie będących lekarzami. Takie patologie obserwowałem w poprzednim miejscu pracy – Warszawskim Uniwersytecie Medycznym, cieszę się więc, że uczelnia wrocławska zarządzana przez wybitnego kardiologa prof. Piotra Ponikowskiego, nie hołduje tym patologiom.

Dr Czapla ma doświadczenie organizacyjne, a na swojej macierzystej uczelni pełnił obowiązki m.in.: wydziałowego koordynatora systemu

antyplagiatowego, członka zespołu programowego ds. zdrowia publicznego, członka wydziałowej komisji rekrutacyjnej, członka zespołu ds. ewaluacji nauki w dyscyplinie nauk o zdrowiu w 2022 roku. Był koordynatorem przedmiotów takich jak m.in.:

- Technologie informacyjne i ochrona własności intelektualnej
- Informatyka na kierunku zdrowie publiczne
- Podstawy żywienia człowieka
- Medycyna stylu życia
- Pierwsza pomoc medyczna
- Opieka koordynowana w kardiologii
- Dietetyka pediatria

Doświadczenie dydaktyczne Habilitanta to prowadzenie zajęć przeddyplomowych na kierunku: ratownictwo medyczne, zdrowie publiczne, dietetyka, pielęgniarstwo, a także zajęć podyplomowych z pielęgniarstwa.

Dr Czapla spełnia też formułowany w poprzednich aktach ustawowych wymóg opieki dydaktycznej nad młodymi kadrami naukowymi: jest promotorem pomocniczym w jednym zakończonym oraz jednym trwającym przewodzie doktorskim. Jest jednocześnie promotorem 8 prac magisterskich i 9 prac licencjackich.

Nagrodzony został Rektorską Nagrodą I stopnia za osiągnięcia naukowe w 2020 roku, a w 2022 roku Nagrodę Rektorską za zajęcie I miejsca w dyscyplinie nauki o zdrowiu w konkursie dla pracowników z największym przyrostem dorobku naukowego (punktów za publikacje) za 2021 rok. Niewątpliwie jest zatem liderem tej dyscypliny nauk na Uniwersytecie Medycznym im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, a więc uczelni, której miejsce w rankingach polskich szkół wyższych stale rośnie.

Habilitant jest w końcu – *last but not least* – wybitnym popularyzatorem wiedzy o żywieniu, dietetyce i zdrowiu publicznym. Wykładał na wielu konferencjach organizowanych przez Polskie Towarzystwo Kardiologiczne i jest w nim Osobą rozpoznawalną i bardzo zasłużoną dla budowania platformy wiedzy w tej dziedzinie. Jest recenzentem prac zgłaszanych na najbardziej prestiżową konferencję europejską tej subdyscypliny kardiologicznej – EuroHeartCare ACNAP ESC. Zapraszany jest do recenzowania prac w wielu bardzo prestiżowych czasopismach, takich jak: BMJ Open, Nutrients, Nutrition & Metabolism, J Clin Med., Obesities, Cardiovasc Therapeut. Wielokrotnie wygłaszał referaty na konferencjach krajowych i zagranicznych, przedstawiał prace posterowe,

był członkiem kilku komitetów organizacyjnych różnych konferencji.

Jest członkiem Membership Committee ACNAP Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego oraz członkiem Zarządu Sekcji Pielęgniarstwa i Techniki Medycznej Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego obecnej kadencji. Odbił staż naukowy zagraniczny w hiszpańskim ośrodku, z którym współpracuje.

Był kierownikiem projektu badawczego realizowanego w swojej macierzystej uczelni, a przeznaczonego dla młodych naukowców.

Co ważne i wciąż niedoceniane, dr Michał F. Czapla propaguje wiedzę w nowych technologiach: ma bardzo profesjonalną stronę internetową poświęconą dietetyce, jego konto instagramowe śledzi blisko 10 000 osób.

W środowisku polskich kardiologów i lekarzy internistów znany jest jednak przede wszystkim jako współredaktor – wraz z prof. Piotrem Jankowskim – wyjątkowej książki „Żywienie w chorobach serca” wydanej z olbrzymim sukcesem przez Wydawnictwa PZWL. Ponieważ byłem proszony przez Wydawnictwa Lekarskie PZWL o dokonanie recenzji tego dzieła, pozwolę sobie zacytować kilka fragmentów z mojej recenzji, dobrze oddających jak ważna pozycja książkowa opatrzona jest w Polsce nazwiskiem dra Michała F. Czapli:

„(...) Zawód lekarza uprawiam od ćwierć wieku, certyfikowanym kardiologiem jestem od lat 15. Z perspektywy profesora medycyny i wieloletniego członka egzaminacyjnych komisji specjalizacyjnych w dziedzinie kardiologii oraz interny wiem, że o ile zdający egzamin przyszły kardiolog/internista bez problemu wymienia wytyczne, leki, zasady postępowania farmakologicznego i zabiegowego, ma już większe problemy z opisem tego, co kryje się pod hasłem „dieta DASH” czy „dieta śródziemnomorska”, a jego wiedza kończy się często na oliwie z oliwek, kieliszku czerwonego wina, rybach, dużej ilości warzyw i owoców. Reszta jest milczeniem, cytując Szekspira. Książka o żywieniu w chorobach serca jest więc potrzebna nie tylko zainteresowanym, wyedukowanym pacjentom, ich rodzinom, bliskim, ale przede wszystkim profesjonalistom medycznym. Celowo piszę „profesjonalistom medycznym”, bowiem nie jest przypadkiem, że to właśnie dr Michał Czapla – doktor nauk o zdrowiu, dietetyk, ratownik medyczny, influencer w mediach społecznościowych, obserwowany przez tysiące followersów, stoi za tym przedsięwzięciem. Wsparty przez grono niezwykle kompetentnych lekarzy kardiologów i internistów, dietetyków, pielęgniarzy, ratowników medycznych, diabetologów, pediatrów, farmaceutów, biochemików, specjalistów zdrowia publicznego, przedstawia nam bardzo obszerną i przemyślaną pozycję książkową, współredagowaną przez eksperta kardiologii prewencyjnej i epidemiologii –prof. Piotra Jankowskiego. (...) Powstała klasyczna, dobrze skonstruowana monografia, w sposób kompleksowy omawiająca zagadnienia żywienia w chorobach serca. Co prawda

współredaktorzy sugerują we wstępie, że może służyć za podręcznik dla studentów wielu kierunków medycznych, wydaje mi się jednak, że powinna być obowiązkowa również dla lekarzy przygotowujących się do egzaminów specjalizacyjnych w kardiologii, internie, pediatrii czy medycynie rodzinnej. To nie powinno być kolejne dzieło skierowane do zamkniętego kręgu wyznawców „medycyny stylu życia” czy „specjalistów od chorób cywilizacyjnych”. Na pewno przyda się też w każdym gabinecie profesjonality medycznego innego niż lekarz, (...) książka uznana być może za jedną z najważniejszych pozycji na rynku medycznym w Polsce. (...)”

Podsumowując tę część recenzji należy zatem stwierdzić, że dr Michał Feliks Czapla ma już wystarczające doświadczenie zawodowe, dydaktyczne i organizacyjne, aby rozpocząć nowy okres działalności zawodowej w charakterze samodzielnego pracownika naukowego w polskim obszarze dietetyki, ratownictwa medycznego i zarządzania ochroną zdrowia. Jest uznanym i rozpoznawalnym ekspertem w swojej dziedzinie, a wyjątkowa działalność popularyzatorska i wydawnicza ostatniego roku, uczyniła z Niego autorytet w zakresie dietetyki i żywienia w chorobach serca w Polsce.

Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę moją wysoką ocenę osiągnięcia naukowego, wystarczająco do awansu ocenę aktywności naukowej, a także niezwykle pozytywną ocenę innych branych pod uwagę elementów działalności Habilitanta (aspekty zawodowe, dydaktyczne, organizatorskie, współpraca), uważam, że osiągnięcia dra Michała F. Czapli spełniają kryteria określone dawniej w art. 16 ustawy z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455, z późn. zm.), jak i obecnie w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2019 roku (Dz. U. z 2020 poz. 85 z późn. zmianami). Osiągnięcia naukowe Kandydata mają charakter oryginalny, dorobek naukowy Habilitanta świadczy o dalszym, konsekwentnym rozwoju ścieżki zawodowo-badawczej.

Przekładam zatem Wysokiej Komisji Habilitacyjnej niniejszą recenzję, informując o zamiarze pozytywnego głosowania w trakcie jej obrad.

prof. dr hab. n. med. Krzysztof J. Filipiak
specjalista chorób wewnętrznych
specjalista kardiolog
specjalista hipertensjolog
specjalista farmakologii klinicznej

REKTOR

prof. dr hab. n. med. Krzysztof J. Filipiak